

MEVSİM KIRINTISI

yanlış bir tuzla yıkıyor yüzün
adı konulmamış bir harfle yazılıyor
sen amansız ellerinle apansız bilirdin
hangi yaranın hangi tuzu çağıracağını

güvercinlerin yalnız bıraktığı
güneşin güvercinlerin kanadına bıraktığı mevsim
yanlış işliyor saatimde
elindeki bıçak yaralarım büyük
dokunma sesimi astığım sabrım
selameti kuşların hicretiyle gelecek
rüyalarımı getirin bu sefer göreceğim
bir rüyadır kuşların dönüşü göğsümde
mevsim, her zamanki gibi yalnız
adın, bir mevsim kırıntısı saatimde
güvercinlerin kanadında unuttuğun adını
adını bilmediğim bir harfle hatırlıyorum ellerimde

ben gülle taranan avuçlarıma
adını döktüğüm zaman
sineme çekip korkuttuğum ölüm
gövdemi rüyalarımından ayırıp
toprağa bırakacak